DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. V.] aturdag den 15den Maart, 1817. [No. 11.

DE Vice Aemiraal Gouvernenr Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhorige eilanden.

Allen den genen die deze zullen ien ofte horen lezen, salut! doen te weter.

Nademaal het nodig is verandering inde vastgestelde bepalingen omtrent de In en Uitgaande Regten te maken, hebben vy tot voorkoming van verwarring welke zode kunnen entstaan, goedgevonden die bealingen welke zullen blyven stand grypen zo wel als de veranderingen die behoren gemaakt te worden in een te trekken, en dienvolgens vast te stellen, zo als vast gesteld wordt by deze:

1. Dat, ten einde Nederlandsche schepen en vaartuigen, boven vreemde faveur mogen genieten, dezelve vry zyn van alle inkomende en uitgaande regten.

2. Dat alle West Indische, gelyk ook alle Noord Americaansche producten van de Verenigde Staten van America vrÿ zÿn van inkomende regten, mids die producten ingevoerd worden in schepen en vaartuigen behoorende tot die landen ... producten afkomstig zyn.

3. Dat, met uitzondering als in het voorgaande artikel vermeld staat, alle vreemde vaartuigen de volgende inkomende en uitgaande regten zullen betalen,—als

Op den Invoer.

Van Levensmiddelen drie per cent. en van alle andere goederen waren producten en koopmanschappen vÿf per cent.

Op den Uitvoer.

Van huÿden cabrieten vellen, verwhout en zout drie per cent.

Rum of melasse zes realen per oxhoofd.

Meel (rogge of witte) 12 realen per vat.

En alle andere zoorten van producten waren en koopmanschappen, uitgezonderd, droge goederen, als mede alle voortbrengzels van het koningryk der Nederlanden, zes per cent, waarvan twee per cent zullen worden gerestitueerd wanneer de schepen hunne ladingen in de havenen van het ryk zullen inbrengen.

Zullende de in-en-uitgaande regten volgens daarvan zynde Tarief betaald worden.

4. Dat het waaggeld der tabak zal zÿn vÿf stuivers per honderd ponden.

Wordende voorts alle voorgaande publicatien als een van den 5den Maart, en twee van den 28sten Maart 1816 inhoudende bepalingen emtrent de in - en - uitgaande regten by deze ingetrokken en buiten effect gesteld.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 12den Maart 1817, het vierde jaar Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(Was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(Was getekend) W. PRINCE,

Secretaris.

Gepubliceerd dato ut supra.

(Was getekend) W. PRINCE,

Secretaris.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raaden van Policie van Curaçao, en onderhorige Eilanden.

Allen den genen, die deze zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten:

Dat wÿ nodig geoordeeld hebben te decreteren, zo als gedecreteerd wordt bÿ deze.

1. Dat van den koopschat van alle vreemde vaartuigen welke aan Ingezetenen dezes of onderhorige eilanden, zÿnde onderdanen van Zÿne Majesteit den Koning, verkogt worden, tien per cent ten behoeve van de koloniale kas door den verkoper zal moeten betaald worden.

2. Dat de transporten of koopbrieven van zodanige vaartuigen welke alhier worden verkogt, binnen agt en veertig uuren na dato derzelve, moeten geregistreerd worden ter Secretarie van dezen Raad, alwaar binnen gezegden tÿd de voormelde tien per cent zal moeten betaald worden.

3. Dat op de eilanden Bonaire en Aruba, de trans... nen agt en veertig uren na dato derzelve aan de respective Commandeurs moeten overgeleverd worden, ten einde copien daarvan te maken en ter Secretarie voormeld, ter registratie te zenden; zullende de tien per cent vau den koopschat, te Aruba aan den ontvanger aldaar, en te Bonaire aan den Commandeur, binnen gezegden tÿd van agt en veertig uren worden betaald.

4. Dat van den koopschat van alle vreemde vaartuigen welke door ingezetenen van dit of een der onderhorige eilanden, buiten 's lands gekogt en alhier of te Bonaire of Aruba binuen gebragt worden, gelÿk tien per cent ten behoeve van de koloniale kas door den eigenaar zal moeten betaald worden; zullende de eigenaar van een zodanig vaartuig of deszelfs gemagtigde, binnen agt en veertig uren na het arrivement van het vaartuig binnen deze haven, het transport of koopbief daarvan ter Secretarie voormeld doen registreren en de voorzeide tien per cent aldaar betalen; edog indien het gekogte vaartuig aan een Ingezeten van Bonaire of Aruba toebehoort, en aan een van gezegde eilanden aankoomt, zal binnen vier en twintig uren na het arrivement, moeten nagekomen worden het geen ten opzigte van de aldaar verkogte vaartuigen is vastgesteld.

5. Dat de overtreders der hiervorengemaakte bepalingen, behalve de verschuldigde belasting, eene boete van gelyke bedrag zullen hebben te betalen; welke boete in maniere als volgt zal worden verdeeld, als een derde voor den aanbrenger, een derde voor den Fiscaal en de andere derde ten behoeve van de koloniale kas.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 12den Maart 1817. het vierde jaar Zyner Majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(Was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(was getekend) W. PRINCE,

Secreta[ris.]

Gepubliceerd den 13den daaropvol[gen]de,

(was getekend) W. PRINCE,

Secretaris.

Gouvernement's Secretary, 14en Maart 1817.

HIERBY wordt kennis gegeven dat ter Gouvernement's Secretary een Brieven Zak zal worden opgemaakt, om met 't Hollandsche brigantyn schip genaamd Briseis van hier naar Amsterdam verzonden te worden, en dat dezelve op Vrydag den 21sten dezer om twee uuren des namiddags zal gesloten worden

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Fiscaals's Kantoor, 15den Maart, 1817.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden ... volgende week te bakken het gewigt moeten houden ...

De Fransche Broden 10, en

De Ronde Broden 11 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

P. HOCHE Eerste Klerk.

TE KOOP.

'S Lands werf gelegen aan de Oost zyde de Haven benoorden de werf van den Heer John van der Meulen; die daarin gadingen hebben vervoegen zig ten kantoore van den Heer Raad Contrarolleur Generaal der Financien om de prys te vernemen.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

KENNISGEEVING.

JEAN HERBELIN Professoor in het vak Chirurgie, Vroedmeester ook kennis draagende tot geneesing van alle ziektens en ongemakken, de vrouwelyke Sexe eigen; alhier voor niets anders bekend dan tot uitoeffening van het Vak van Mond en Tandmeester; zal binnen weinige dagen deeze Colonie verlaaten. Verklaart niets schuldig te zyn, en inviteert de zulke, die hem eenig geld moeten, van hem zulks ten spoedigste te voldoen, ten einde hem niet in den onaangenaamen verplichting te tellen, gerechtiglyk te ageeren.

Curaçao den 28sten Feb. 1817.

TE KOOP.

DE Haytische Brig MARY met deszelfs toebehoren, volgens Inventaris.

Zynde gemelde Inventaris te zien ten Kantoore van C. W. JUTTING & Co.

Curaçao, den 28sten Feb. 1817.

MET reekent het niet onbelangryk, te berigten dat de Leden die tot de Maatschappy van het *Nut van het Algemeen* zyn toegetreeden, zich op Woensdag den 26sten February tot een Departement gevormd hebben met de toestemming van Z. E. de Gouverneur Generaal van dit Eiland, die zich wel tot beschermer van het zelve Departement heeft willen stellen. De genen die Leden van het zelve Departement gelieven te worden, kunnen zich addresseeren by den Weled: Gestrengen Heere J. J. Elzevier President van den Raad van Justitie, en den Heere G. G. Van Paddenburg, School Onderwyzer.

WAARSCHOUWING.

Curaçao den 14den Maart 1817.

DE Directeur ad interem van de Collaterale Successie over Curaçao en onderhoorige Eilanden in ervaaring gekomen zynde dat, niettegenstaande de 10den artikel der Ordonnantie van 27 Juny 1816, duidelyk bepaalt dat, tusschen Egtelieden welke *Kinderloos* elkander 't zy by Huwelyks voorwaarde, of Testament na doode des eerst stervenden beneficeeren in de voldoening der Collaterale Impost, *gemeenschap van goederen* wordt gepresumeert en onherroepelyk berekent, egter veele in het denkbeeld verseeren dat het montant van eene Huwelyks voorwaarde van de gemeene boedel als schuld kan worden afgetrokken, het welk alzo strydig is tegens de intentie der wet: en willende hierin voorzien, zo word als noch door hem Directeur elk en een ieder geinformeert, dat *in allen gevalle waarin man en vrouw elkander by voor overlyden, de een den andere in 't bezit des boedels of aangebragte goederen by Huwelyks voorwaarde, of Testament laaten verblyven, en kinderloos overlyden geen aanbreng van eenig huwelyks goed onder de schuld der nalatenschap mag begreepen worden, maar dat van de volle onverderdeelde helft vyften honderd door de Langstlevende verschuldigt word.* Zynde ten dezen opzigte geen preferent regt aan de Huwelyks voorwaarden of ketubas toegekent.

De Directeur voornoemt,
J. J. ELSEVIER.

ADVERTENTIE.

Curaçao den 14den Maart 1817.

ALLE de genen die vermenen mogte al nog eenige reekening of pretentie te hebben die nog niet ingeleverd zyn ten laste van den Wel Edele Gestrenge Heer M. Lamaison, adressere zich uiterlyk op aanstaande Dingsdag te twaalf uuren aan de Heeren Curatoren H. J. Nuboer & J. J. Elsevier, zullende uithoofde van het vertrek van den Heer Lamaison geen verdere reekeningen worden geacceptéerd.

H. J. NUBOER,
J. J. ELSEVIER.

Curaçao den 14den Maart 1817.

LEGD IN LADING.

NA AMSTERDAM EN ROTTERDAM,
Om tegens ... HET BRIK SCHIP

VENILIA,
Capitein G. J. KUYL.

Voor Vracht of Passagiers, gelieft men zich by de ondergetekenden to addresseeren.

BING & JUTTING.

Curaçao den 14de Maart 1817

ALLE de gaene welke eenige pretentie hebben, ten laste het Brik schip Briseis, Capn. H. Visman, en het Brik Schip Ceres, Capn. C. H. Rooseboom, worden verzocht zich voor Woensdag den 19de deezer te vervoegen ten kantore van de ondergetekenden, zullende de Briseis des Saturdags den 22ste deezer naar Amsterdam en de Ceres des maandags daaraan volgend naar Rotterdam vertrekken

BING & JUTTING.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

8.	golet Elizabeth Dinsey,	Coro
10.	—— Fortuin, Jansen,	Aruba
	—— Goede Hoop, Porrie,	Martinique
	—— St Anna, Mansanet,	La Guayra
	—— Twee Vrienden, Arends,	Aruba
	—— Hetty, Laroche,	Jamaica
11.	—— Cleantis, Diedenhoven,	St. Bartholomews
	—— Intrepid, Martyn,	Puerto Cabello
13.	lantje La Trinidad, Montare,	Spa. Kust
	brik Eendragt, Crab,	Amsterdam
14.	bark Twee Lingen Joseph & Benjamin	Aruba
	golet Nuestra Señora del Carmen, Apasteque,	PuertoCabello

UITGEKLAARD—MAART.

8.	brik Hippomenes, Waring,	New York
10.	bark Vrouw Helena, Hansen,	Spa. Kust
11.	golet Elizabeth, Meggi,	Coro
	bark Fernando Septimo, Carreas,	zee
	lantje Trebida, Strocea,	Coro
	golet La Barbina, Anesteque.	ditto
	lantje Anthonetta, Maduro,	Spaansche Kust
12.	bark Mercurius, Pereira,	Porto Rico
	golet Elizabeth, Boudewyns,	Rio la Hache
	Twee Vrienden, Arends,	Aruba
13.	bark Eliza, Dewindt,	Spaansche Kust
	bark Mohite, Griffing,	New York
14.	golet St. Anna, Mansatat,	Coro

Wy hebben deze week geen nieuws van aanbelang gehad.—De Nederlandsche Brigantyn Eendragt, is op het laatst van December van Amsterdam vertrokken doch was genoodzaakt door slegt weder Plymouth intezeilen, van waar zy op den 27ste January weder vertrokken en Maandag laatstleden alhier aangekomen is.—Zy brengt geen Engelsche Nieuws papieren, de politieke tydingen van eenig aanbelang in de Amsterdamsche Couranten tot den 13de December geplaatst, hebben wy tevooren reeds gegeven—By het vertrek van de Eendragt wist men te Plymouth niets van de opstand in Frankryk.

UIT DE AMSTERDAMSCHE COURANT.

Brussels den 25sten October.—Het feest, gisteren door de Stad aan HH. KK. HH. den Prins en de Princess van Oranje gegeven, heeft de verwachting, welke men daar van had, overtroffen. Men is in het algemeen opgetogen geweest, wegens den goeden smaak, waarmede het Lokaal versierd was. Rondom in de Zaal was een drievoudige rei banken amphiteaterswyze gemaakt, en voor de Dames bestemd. De hoogste dier banken was, om zoo te zegen, omschaduwd door Palmboomen, die zich op gelyke afstanden verhieven, en de natuur zeer getrouwelyk nabootsten. Men is over deze zoort van versiering welke iets nieuws scheen te zyn en die eene schilderachtige uitwerking deed, zeer voldaan geweest.—Tusschen de Palmboomen waren standbeelden geplaatst, houdende een Schild, waarop men het cyfer las van het doorluchtig Paar, ter eere van het welk dit Feest gegeven werd. Hetzelfde ... gewerkt Gordyn, hetwelk aan het einde van de Estrade, tegen over de Ingangs-deur, was opgehangen, en dat, van veel licht omgeven een alleraangenaamst gezigt opleverde.—Het Plafond was bezet met Guirlanden van Boomtakken, op eene bevallige wyze door elkander geslingerd, en welke boven de Feestgenooten een groen gewelf formeerden. Deze drie reyen zitplaatsen, bedekt met schoone en sierlyk geklede Vrouwen; de ryke en onderscheidene monteringen; de beweging, veroorzaakt door het groot aantal personen, die in het midden der Zaal wandelden, of in de Galeryen rondgingen; dit alles gaf aan deze vereeniging het levendigste aanzien.

Te half nege ure verschenen HH. KK. HH., en werden met algemene toejuichingen ontvangen. Zy Wachtten, eer zy zich plaatsen op de Estrade, welke voor Hoogstdezelve bestemd was, de komst van Hunne Majesteiten af, welke kort daarop plaats had, en die nieuwe toejuichingen deed ontstaan, welke met eene opmerkelyke geesdrift herhaald en gerekt werden. Na dat het Orchest aan de linkerzyde der deur geplaatst, het Vaderlandsche Lied *Wilhelmus van Nassauwe* had doen hooren, voerde hetzelve eene Cantate uit, op de omstandigheid betrekkelyk, en welke door den Heer *Desfossés* en Madame *Cazot* met hunne gewone bekwaamheid en de treffendste uitdrukking werd gezongen Z. M. ging vroeg heen, onder dezelfde toejuichingen, welke Hoogstdenzelven by zyne komst hadden vergezeld.

De Dansen begonnen zynde, beyverden zich HH. KK. HH. de Prins van Oranje en Prins *Frederik* de Nederlanden, daar aan deel te nemen, met die gulhartigheid en bevalligheid, welke de Nederlanders zoo zeer weten te waardeeren. H. K. H. de Prinses van Oranje niet lang daarna vertrokken, en door haren doorluchtigen Gemaal naar haar rytuig gebragt zynde, trad de de Zaal weder binnen, om zich, op nieuw, onder de dansende personen te vermengen, het geen aan de gansche Vergadering eene vreugd veroorzaakte, welke zy door nieuwe toejuichingen heeft aan den dag gelegd. Het verlangen dat men had om de beide Doorluchtige Broeders zoo lang mogelyk te bezitten, heeft zich na verloop van eenige oogenblikken doen blyken in eene omstandigheid, welke het ons een genoegen is te doen opmerken. Het was reeds laat, toen, de Prins zich gereed makende om te vertrekken, de Dansers spoedig rondom hem eenen kring formeerden, om als het ware eenen heining tegen zyne ontvlugting te stellen: en op het eigen oogenblik hief het Orchest het zoo bekende, maar nimmer op eene gelukkigere wyze toegepaste, Lied aan, uit het Quartet van *Lucile*: *Waar kan men beter zyn dan by zyn goede Vrienden?* Dit denkbeeld, vol gevoel en bekoorlykheid, drukte, daar en boven. eene waarheid uit, waar van elk ten volle doordrongen scheen te zyn, namelyk dat dit Feest een waar Vrienden-feest was, alwaar de etiquette volstrekt plaats gemaakt had voor de gulhartigheid en de vrolykheid, en waarop bestendiglyk die beminnelyke overeenstemming van welvoegelykheid en losheid heeft geheerscht, welke de bekoorlykheid van het gezellige leven uitmaakt. Wy zouden in meerdere byzonderheden wegens dien bekoorlyken avond kunnen treden, maar hetgeen gezegd is, zal genoegzaam zyn om den aard te doen kennen, waar door dezelve zich gekenschetst heeft, en welke daarvan het grootste sieraad uitmaakt. Tegen half drie ure, zyn de Prinsen vertrokken, en kort daarna zyn ook de Feestgenooten achtervolgens geen gegaan, de aangenaamste herinneringen van dit Feest medevoerende, een Feest dat ... door de goede orde, den smaak en beschikkingen, welke men in dezelfs byzondere deelen heeft opgemerkt, eer doet aan de personen die hetzelve bestuurd hebben.

De *Reuzen-Optogt*, bekend onder den naam van *Ommeganck*, welke eergisteren na den middag plaats had, werd geeskorteerd van verscheiden Ruiters in Oostersche kleeden, en gevolgd van de zinnebeeldige Wagens, welke by de intrede van HH. KK. HH. tegenwoordig waren. Deze stoet ging door de voornaamste Straten van de Stad, te midden van eene ontelbare menigte, welke verrukt scheen dit schouwspel, waarvan zy sedert verscheidene jaren verstoken waren geweest, wederom te mogen aanschouwen. Ten vier ure hield de stoet stil op de Konings-plaats, onder de vensters van het Hôtel, op welks Balkon zich het Doorluchtig jonge Paar bevond, welks aanschouwing de gewone uitwerking deed. Des avonds verzamelde zich de menitge op dezelfde plaats, om de vuurpylen te zien opgaan, die den met vuurwerk opgevulden Vogel, die op eenen hoogen staak geplaatst was, in brand moesten steken, maar geen der Schutters gelukkig of behendig genoeg geweest zynde om zulks te doen, heeft men denzelven doen ontsteken door een persoon, die tot de hoogte van den Vogel werk opgeheschen. De uitbarsting is volmaakt wel gelukt.

Florence, den 23sten November.—De Jooden hebben Zyne Keiz Hoogheid onzen Groothertog, aangeboden om by te dragen tot den aanbouw van twe Fregatten, ten einde den handel op de Middellandsche Zee te beveiligen. Men denkt, echter, dat de Regering hunnen bystand van de hand zal wyzen, als leverende het tegenwoordig bestuur onzer geldmiddelen, en de bezuinigingen, welke men in het Huis zelf van Z. Hoogh. heeft ingevoerd, toereikende bronnen op tot alle noodige uitgaven.

AMSTERDAM den 25sten November.

Extract uit eenen brief, in dato London, den 20sten October, 1816

„ De Hollandsche Gouverneur, de ongezonde ligging van Elmina moede, schynt een plan beraamd te hebben, om zich wat dieper in het Land te vestigen; hy heeft tot dat einde een zyner Ambtenaren naar Groot-Commanie gezonden, om er de luchtgesteldheid en den aard van den grond te onderzoeken, en, daar de rapporten dienaangaande allergunstigst schynen geweest te zyn, heeft hy aldaar eenige Neger-huizen doen approprieren, om er provisioneel zyn intrek te nemen."

„ Dit Groot Commanje ligt op het Hollandsche territoir, en strekt zich ruim vyf uren in den omtrek uit, waarvan het grootst gedeelte voor de Koffy, Suiker-en Katoen-teelt zeer bruikbaar is, en volgens het geen de Hollanders zeggen, is de grond aldaar veel vetter dan in de ommelanden van Batavia. Te dezer plaats schynt de Gouverneur het middelpunt te willen vestigen, waaruit hy zyn plan zal voortzetten, en gelukt hem dit begin, dan mag men veronderstellen, dat iets dergelyks tot groote einden leiden zal. Hy schynt een ondernemend man en naar het gevoelen onzer Engelsche Ambtenaren, voor groote zaken berekend."

„ De onveiligheid zoude voor eenige jaaren, in den zwakken staat waarin zich het Hollandsche Gouvernement te dezer kuste bevond, een beletzel zyn geweest, om zich aldaar te etablisseren; want hetzelve is gelegen tusschen de Fantynsche en de Wassasche Landen; beide waren vyandig, en de Wassasche vooral niet te vertrouwen; maar thans is die staat van zaken geheel veranderd; de Fantynsche Natie is zoodaning ten ondergebragt, dat het verarmde overschot niets anders wenscht, dan deszelfs leven en vryheid te behouden, deszelfs Landen te cultiveren, en wederom Negotie in het klein te kunnen beginnen."

„ Tusschen de Fantynsche en Wassasche Volken, welke beide de Hollanders zeer nodig hebben, zyn hunne Eigendommen volkomen zeker, en daar er slechts welnige formaliteiten behoeven in acht genomen te worden tot het bekomen van een stuk gronds, en wel niet meer dan noodig is om de Negers te previnieren, dat zy deze gronden niet voor kostgronden kunnen nemen, zoo werkt ook dit het plan van den Hollandschen Gouverneur zeer in de hand: te meer, daar de te doene uitgave by dergelyke gelegenheid slechts bestaad in het uitdeelen van eenigen drank, en, zoo het stuk Land min of meer van aanbelang is; het daarby voegen van eenige vadems Panegoed, zoo dat eene Plandtaadje van 100, ja van 200 morgen, voor f25 :- te bekomen is.

„ Het zal te bezien staan, of eenige Hollandsche Familien, welke men zegt, dat de Gouverneur het plan heeft daar toe uit te noodigen zich daar henen zullen begeven, om hun fortuin te beproeven, maar lukt dit, wel te verstaan met Familien, die nog eenig overschot van fortuin hedden, dan waarlyk laat het zich niet bepalen, waar heen zoodanig eene onderneming leiden kan, en men zoude welhaast eene zeer goede reussitie als zeker kunnen stellen, indien zulke Familien lust en vlyts genoeg bezitten, om de eerste zwaarigheden, welke aan alle soortgelyke ondernemingen verbonden zyn door te worstelen. Akker-Gereedschappen, Modellen van Handmolens, enz., enz., zouden zy met zich moeten brengen, en eene goede hoeveelheid van ter Kuste meest gewilde Goederen, ten einde zich daardoor het Werkvolk aan te schaffen, hetgeen aan de Kust niet het tiende gedeelte zoo kostbaar is als in de West-Indien."

This week has produced no news of any importance.

The Dutch brig Eendragt sailed from Amsterdam in the latter end of December, but was forced into Plymouth by stress of weather, whence she sailed again for this port on the 27th of January, and arrived here on Monday last. She brings no English newspapers, and the political intelligence of any interest contained in the Amsterdam papers, which are to the 13th December, has been anticipated. Nothing was known at Plymouth when the Eendragt sailed of the reported revolt in France.

FROM THE NEW MONTHLY MAGAZYNE.

Mr. Editor—The following curious account of the inhabitants of Siam, and their mode of carrying on traffic with other nations, lately given me by a gentleman conversant in that trade, I send for insertion in your Magazyne, if you think it worthy of a place. It tends to prove how completely a spirit of merchandize gets the better of the finer feelings belonging to us as a more civilized race of beings.

Captains of English trading ships, as well as all other Europeans who visit Siam, are subjected to many severe restrictions. In the first instance, the king (as no other person is suffered to trade) purchases every stranger's investment of merchandise at the price he thinks proper, and the stranger is is not allowed to remonstrate. Whatever articles are purchased here, the buyer must take at the price fixed by the Siamese Monarch, and all such persons who reside on shore are obliged, as a preliminary step, to marry a Siamese female, who is left there perhaps to be married again and again to the next strangers that arrive.

If the stranger on his arrival be allowed to pay a visit of ceremony to the king, he must do it under the most degrading ceremonies. A day is appointed for the audience, and all the noblemen of the court are arranged on each side of the gateway of the palace; on the outer side there is a double line of inferior officers, and further still a double row of elephants richly caparisoned. The stranger, and in this instance the English capt. B. was the performer, makes his entry between the rows of elephants, creeping upon his hands and knees, with his face to the ground. When he approaches the presence of the monarch, a large cloth or rug is thrown over him, under which he crawls to within a few paces of the throne; and here he quietly remains till the king inquires what slave it is that approaches? His attendants, in the mean time, all prostrate on their faces (for it is death to look on the king), inform him that it is a Christian slave, who is come to pay his adoration to the greatest sovereign in the universe. The rug is then taken off this champion of liberty by the king's mandate, and he is suffered as an especial mark of favour to see the light, but not the king, for as I remarked before the punishment of so henious an offence is instant death. He remains with his face to the ground during the audience. A gold box is then placed near him, with betelnut and tobacco, for smoking, if he should be so inclined; but the disagreeable posture in which he is kept generally prevents him from regaling himself in that way. He remains in this wretched situation about twenty minutes, and during the greatest part of that time, nothing but the power and grandeur of the monarch, and the humility and abject state of the slave, is trumpeted forth by people, regularly employed for that purpose. When the king gives the signal, the audience is at an end, and the slave is ordered to withdraw, which he does much in the same way as he made his entry, but with this difference, that he is now obliged to creep backward under his covering, till he is entirely out of the view of the king.

The Siamese are great boxers, and in their youth are taught that science, in which they are very expert. Capt. B. who was there in the year 1790, was imprudent enough to wager 2000 rupees, that his gunner would beat the best boxer they could produce. The challenge was accepted, and a day appointed for the conflict, at which the king was to be present. The combatants met, and his majesty entered the lists; at that moment all the company fell on their faces, the English slave capt. B. amongst the rest. Not a soul was seen in an erect position but the king and the two pugilists. The engagement began, and a few rounds were fought before there appeared any advantage on either side. At length the Siamese with his foot fetched the English gunner such a douse in the chops, that he brought him with a tremendous fall to the ground, where he would have kept him by means ill according with our notions of fair play; but captain B. not thinking fit to permit this, instantly started from his humble condition, flew to the assistance of the gunner, and raised him up. But the matter did not end here; for as the being found upon his legs in the presence of the king was a most unpardonable offence in a Christian slave, the brother of the king immediately fell upon the captain. This was a sufficient signal for half the company present to follow his example, which they did with so much effect, that poor capt. B. was presently speechless, and apparently dead; a rattan was then tied to his leg, and he was ordered to be dragged away to the sea shore, and sent aboard his ship. He was instantly dragged by the leg to a considerable distance, but the prime minister feeling some compassion for this imprudent son of liberty, ordered him to be raised from the ground and carried to the shore. He at the same time sent off with him three of his principal physicians, with this comfortable intelligence, that if they did not use such means as would recover the captain, they would all forfeit their heads. Whilst this business was transacting, another party was flogging the gunner in a most unmerciful manner. The poor fellow was at length carried off much in the same manner as his captain. Thus having been both completely disgraced and publicly bastinadoed, they were confined to their beds for a considerable time, before they recovered from their bruises.—But what is most ridiculous in this affair is, that captain B. when he was sufficiently recovered to go on shore again, was obliged to make affidavit that his own conduct had been highly reprehensible, and that the punishment he received was far short of what he really deserved.

REGIODUNUM.

—o◯o—

Great Economy—A certain Lady, whose taste is equal to her economy, was under the necessity of asking a friend to dinner; the following is a bill of fare, and the expence of each dish, which was found on the carpet.

	s.	d.
At top, two herrings - - -	0	1
Middle, 1 oz. and a half melted butter	0	1-2
Bottom, three mutton chops, cut thin	0	2
One side, one pound small potatoes	0	1-2
On the other side, pickled cabbage	0	1-2
Fish removed, 2 larks, plenty of crumbs	0	1
Mutton removed, French roll boiled for pudding - - - - -	0	1
Parsely for garnish - - -	0	1-2
	0	7

The dinner was served up on China, looked light, tasty, and pretty—the table small, and the dishes well proportioned.

We hope each new-married Lady will keep this as a lesson; it is worth knowing how to serve up seven dishes, consisting of a dish of fish, joint of mutton, couple of fowls, pudding, vegetables, and sauce, for seven pence.—*Creech's Edinburgh Fugitive Pieces.*

SOLILOQUY.

A PARODY.

To dun—or not to dun? that is the question.
Whether 'tis better that the purse should suffer,
(For lack of cash) by baleful emptiness;
Or by a gentle dun to fill it up?
To dun! to get the money—and be enabled
To live and pay our debts—'tis a consumation
Devoutly to be wished. To dun—to be dunned—
Dunned with "call again," what evils come
What disappointment sore—chagrin and woe;
What time is wasted—and what shoes are worn
In consequence must give me pain.
It is this
That makes so many debts not worth collecting;
'Tis this which sickens business to despair,
And keeps from honest labour its reward.

JAMAICA.

ST. JAGO DE LA VEGA, JAN. 11, 1817.

We have this week concluded the proceedings of the Glasgow Meeting on the subject of the distresses of the labouring classes of people, and laid before our readers the resolutions thereof. It is most lamentable to observe the general discontent which prevails throughout the mother country, occasioned by the hard pressure of the times; and it is astonishing that the nation should lose sight of some at least of the efficient causes of such distresses, which, in several instances, have been attributed to erroneous sources. We think we can discover in these colonies one great occasion of the reduced state of our country's means, and we deeply regret the infatuation which seems to prevail, and to render the people blind to their best interests. How can it be expected that prosperity will mark their course, when they are, by every means in their power, hurrying on the ruin of their best possessions, possessions which encourage their manufactures, extend their navigation, and fill the general coffers of the empire. It has, however, been often noticed that the decay of states has begun at the extremities, and that providence, for wise purposes, has often permitted mankind to become the instruments of their own destruction. There can be no doubt that the abolition of the slave trade was a death blow to the *increasing* prosperity of these colonies, and that the most that could be expected, after that measure, was the possibility of continuing them in their then existing state. After a lapse of nine years this has been found not to be the case. Instead of which, whole cultivated districts have been since that period deserted and have returned to their original wildernesses; not an acre of wood has been cleared for the purpose of making a new settlement, and scarcely have adventurers come to the island. We now see no Scotch Guineamen arrive, so we have heard them called, full freighted with enterprising young men, as was formerly the case, who brought with them those industrious and persevering habits which ensured success to their endeavours, and who always added to the strength and increased the wealth of the colony. There is now no object for them to pursue, and we are in consequence, only visited by those who in some way or other are connected with the island. We do not mention these circumstances with the most distant desire, on our parts, for the renewal of the slave trade,—far from it. That would be entirely contrary not only to our wishes, but to those of the whole present population of Jamaica. Those whom the abolition checked in their progress have long ago disposed of their little property and left us; others have devoted themselves to different pursuits; and others, again, contented with their present possessions, desire no more, and are perfectly reconciled to a measure, which by no means affects them in the present situation of things. It is in England, in truth, where the effects of the abolition have been most severely felt, and where they are at this moment most seriously operating, by a reduction in her strength, in her wealth, and in her resources. It is there, where her manufacturers, and her seamen, without employment, are perishing from want, and soliciting employment for bare victuals as the only reward of their toils. And why is this so? Because those colonies which formerly employed their manufacturers and seamen, from their reduced means, cannot now employ them, at least to so great an extent. The cause is indeed too obvious, the effects too certain, as will appear, in a most unquestionable shape, by a comparative inspection of the official returns of the exported produce from this island in the year 1807, when the abolition took place, and those made up to the 30th September last. By them it will be found that there is a falling off in sugar of full 35,000 hogsheads; in rum of 17,000 puncheons, and in coffee of 12,238,880lbs. Without regarding their minor commodities, which have fallen off even in a greater degree, the diminution in the grand staples would, on a moderate calculation, load 85 large ships; and, as it may be fairly estimated that the other West India settlements have retrograded in a similar manner, the commerce of England has been diminished, in respect to them, at least as many more, making a deficiency of 170 ships that might have been loaded in 1807 but not in 1816! The seamen these would have employed, the manufactures they would have consumed, and the revenue they would have produced, it would be no difficult matter to calculate, but we leave it to those who are paying taxes, and who are annoyed by riots, in England, to do so. These very riots are in a great measure occasioned by this defalcation of employment, and the loss of revenue has, as a matter of course fallen on the land-holders, and presently will on the fund-holders. With such facts before their eyes, it must astonish the whole world that the people of England will not be contented to allow their colonies to sink by a gradual decay, as they inevitably will; but that they still listen to the detected and exposed misrepresentations of such audacious columniators as Macaulay, Stephen, and Wilberforce; of such revolutionary societies as the African Institutions; or of such incendiary publications as the *Christian* Observer (Christian! what a profanation of this sacred name!) and this in contradiction to established truth, and in opposition to every principle of national policy or justice. We are the more surprised at this, as there can be little doubt that the destruction of these colonies would be their own ruin! It is an infatuation that can hardly be accounted for without super human influence. It is a national insanity, however, which if not speedily cured, by the intervention of a wise and just providence, will lead to the downfall of the empire with more certain effect than twenty Bonaparte's with twenty of his armies could do.

The official returns of produce above alluded to, as laid before the House of Assembly, are as follows:—

Sugar exported from Jamaica from 30th September 1806, to 30th September, 1807.

	hhds.	*trs.*	*brls.*
	123,175	17344	3716
Ditto ditto 1816	93,881	9332	2236
Falling off	29,294	8012	1480
Rum exported same period.	*phns.*	*hhds.*	
	51,812	1679	
Ditto, in 1816	35,736	998	
Falling off	16,076	681	
Coffee exported same period	29,528,273 *lbs.*		
Ditto in 1816	17,289,393 *lbs.*		
Falling off	12,238,880		

The crop of coffee of the present year is not expected to be ten millions. The crop of sugar of 1805 was 148,000 hhds. but every man who knows any thing of Jamaica, must be well convinced that, in a few succeeding years, the crops will be still more considerably diminished; and the diminution is very easily accounted for, not only from the effects of abolition, but from the general amelioration in the system of managing the labourers, from whom scarcely two-thirds of the work is exacted which they were obliged to perform 25 or 30 years ago.

By a late English paper we observe that the British consolidated customs in 1815

Amounted to	£1,231,365
In 1816, to	790,198
Falling off	441,107

Are the distresses in England to be wondered at?

The following article is extracted from the Journal de la Belgique.

"The English Journal called the TIMES, complains of the hostilities which are committed in this city (Ghent) against the English commerce; and it alleges, in proof of its charge, the little scene of burning some handkerchiefs, and our article upon the shoes made by a machine, which are sold at Antwerp for 18 sous a pair. This hostility, says the Journal, resembles the mad system of Bonaparte.

"Let us be allowed to answer a few words:—

"The British boast of having alone dared to resist when the power of Napoleon seemed not to be shaken. Their motives greatly diminish the merit of their resistance: More interest than any other people to destroy the French preponderance! because the question was reduced nearly to this, which of the two powers, France or Britain, should rule in Europe; less danger because its position secured it from it. We do not mean to contest here the claims which the British have to the gratitude of the world, but to hinder people from going in their favor beyond the truth, and attributing to their zeal, for the good of all, what is merely the result of their reward for themselves.

"Egotism is the true characteristic (*cachet*) of this nation, which is admirable in so many other respects; this vice is that of the age, and it is the result of the extreme civilization of which we are so vain. Unhappily all reasoning fails against a passion so vile, and egotism cannot be combated but by egotism. The example is given us by the nation which now holds the sceptre of the world; and it is this domination which destroys all the generosity of its policy, which obliges us to reprisals that are become sacred and obligatory upon all nations.

"The mercantile patriotism of the British is exclusive and intolerant; it is passionate, because it is deeply interested. It was the rigour of their prohibitory laws that caused the independence of the United States. It is to be said (which must be repeated without ceasing) the evident opposition of its interests to those of Europe, which created that *mad* continental system, which would have succeeded and delivered all nations, had its author made it the sole object of his policy. It is the same *mad* system which all nations will one day resume if they are reasonable."

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.